

hoax

I.

kavicsokból emelsz szentélyt a hangyának. próbáltál már faágot felgyújtani, de soha nem volt ennyire éteri. felemeled a nagyítót, amit a képregényhez adtak, és ráirányítod a koncentrált fényt, mint a gladiátor, aki nem akarja egyből a névtelenséget, menekül, ám végül megbotlik és összerándul: ilyen töpörödött vagy te is a vasárnapi szidások után. melléd guggol a bátyád, rácsap tenyerével az arénára, mielőtt felgyullad a ház és vele együtt az egész város. a gyengék rómájában te lennél néró, lábaid előtt gömbölyödnének a gyúlékonyak.

II.

igyál, mondd a fiókának, mert ettől állítólag nagyra nő. mutatóujjaddal nyomkodod csőrét a cseréptartóba: ilyen lehet a hatalom, amit csak azok érznek, akik elveszik mások színes ceruzáját, vagy akik megszülettek, hogy a saját képükre formáljanak. igyál, igyál, és a gerinc elernyed, beleejti a fejet a vízbe. ilyen hát a hatalom: kiszívni idegen testekből a tartást. odatartod a szád a csap alá: igyál, igyál.

III.

ekkoriban hosszú fekete szoknyát és tupírozott haját viselt. hatalmas ládák egy bálteremben, a nők, velük ő is, tyúkok módjára hajolgatnak és csipegetik belőlük a kukoricát. kergetitek egymást a testvéreddel, ropognak a padló ízületei, ahogy halottak levedlett bőrei között futkároztok. rátok szól, hogy álljatok egymás mellé vigyázzba. ideges, ahogy rátok néz, mintha előre látná, hogy hasonlítotok arra a két toronyra, amik pár hónap múlva csillogó pizsama módjára csuklanak össze a hálószobák szemében. a szégyenérzetet egy flaneling és egy melltartó közé rejted.

IV.

*a család fehér trikóban áll: mintha a ritka égi jelenségekhez
bűntelenül illene hozzáállni. a szertartás elején felteszitek
a papírszemüveget, amiért apa az utca végi boltig biciklizett.
megindul a fekete öltönyös vőlegény a menyasszony felé.
délután egyre elhallgatnak a bogarak, és a szuszogásod is elveszik
a kerti tuják között. nincs hangja a bolygónak, ahogy férjhez
adja a lányát. aztán előre indul a hold a vendégekért,
miközben hátratett kezekkel billegted az orrodon a fényszűrőt.
kivonultok a templomból. anyáék törik meg elsőként a kontinens csendjét,
hogy meg is vakulhattál volna. az öklödbe próbálsz törölni a friss házasokat,
akik a szembogarad elé gyalogolhatnak. igyál, tenyér, igyál.*